

Nr 392.

Av herr **Skoglund** i Umeå **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, med hemställan om bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om restitution i vissa fall av tilläggsskatt å bensin, som användes vid jordbrukets drift.

Vid 1948 års riksdag framfördes från olika håll motioner med förslag om restitution av den skatt, som erlättes å bensin, vilken användes vid yrkesmässigt fiske. Från bevillningsutskottets sida föreslogs i yttrande över de sålunda väckta motionerna, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en allsidig och förutsättningslös utredning av frågan om rätt till restitution av den skatt varom här vore fråga och för riksdagen framlägga det förslag vartill utredningen kunde föranleda. Riksdagen beslöt i överensstämmelse med detta utskottets förslag.

Av Kungl. Maj:t genom beslut den 12 nov. 1948 tillsatt utredning förklarade i skrivelse av den 1 mars 1949, att något slutgiltigt förslag i frågan icke kunde komma under bedömande förrän under 1950 års riksdag. På grund härav framlade de sakkunniga i samband med nyssnämnda skrivelse ett förslag till provisoriska åtgärder för restitution av tilläggsskatt å sådan bensin, vilken använts för framdrivande av motorbåt vid yrkesmässigt utövande av fiske under tiden 1 maj 1948—30 april 1949. Enligt förslaget i fråga skulle fiskare vara berättigad till en återbäring av 22 öre per liter för den myckenhet bensin, som han förbrukat vid yrkesmässigt fiske. Återbäringen skulle dock i intet fall få ske för större mängd än som motsvarade tilldelningen under nämnda ransoneringsperiod. Sammanlagda kvantiteten för yrkesmässigt fiske fördelad bensin under perioden 1 maj 1948—30 april 1949 uppskattades till 3 500 000 liter. Under sådana förhållanden ansågs det för restitution tillgängliga beloppet kunna beräknas till 770 000 kr.

På basis av dessa beräkningar var det som de sakkunniga framlade det tidigare omnämnda förslaget om restitutionsrätt i fråga om viss del av tilläggsskatten å sådan bensin, som använts vid framdrivande av motorbåt för yrkesmässigt utövande av fiske under tiden 1 maj 1948—30 april 1949.

Kungl. Maj:t har emellertid icke ansett sig kunna förelägga årets riksdag detta förslag utan förklarat, att frågan därom skall stå öppen till dess definitivt förslag föreligger. Skäl för en dylik ståndpunkt kunna givetvis anföras, men å andra sidan är det uppenbart, att ett fördröjande av frå-

gans avgörande kommer att medföra besvärliga konsekvenser. Till dessa hör bl. a. svårigheten att på ett riktigt och rättvisande sätt kunna åstadkomma en restitution av en bensinskatt, som erlagts flera år tidigare. För vår del anse vi därför, att ett beslut i överensstämmelse med de sakkunnigas förslag är att förorda.

Skulle emellertid riksdagen med hänsyn till beslutet 1948 icke anse sig kunna biträda ett dylikt förslag, kan det ifrågasättas, om icke den del av tilläggsskatten, som avsetts restituerad, borde reserveras och redan nu ställas till Kungl. Maj:ts disposition. Under sådana förhållanden skulle beloppet — i avvaktan på slutligt förslag från de sakkunnigas sida — av riksdagen ställas till Kungl. Maj:ts förfogande, att användas för ändamål, som gagnar fisket och dess organisationer. Ett dylikt beslut synes motiverat även ur psykologisk synpunkt.

Vid ett övervägande av vilket av dessa två alternativ som i första hand bör komma i fråga, ha vi dock funnit oss böra stanna inför det förstnämnda.

Under hänvisning till det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen ville besluta att restitution av tilläggsskatten å den bensin, som använts vid yrkesmässigt fiske under tiden 1 maj 1948—30 april 1949, skall ske med ett belopp av 22 öre per liter.

Stockholm den 2 maj 1949.

Gösta Skoglund.

Hans Levin.

Thure Andersson
i Ronneby.

J. W. Mårtensson
i Uddevalla.

Sven Hedqvist.

K. J. Andersson,
Alfredshem.